

گزارش پروژه نهایی معماری کامپیوتر

محمد بهرامی و نوید رئیس زاده - گروه 14

توضیحات جزئیات پیاده سازی:

برای پیاده سازی پردازنده Multi-cycle microprogrammed بزرگترین چالش نحوه پیاده سازی ماژول controller بود و در پیاده سازی datapath چالش خاصی نبود و به وضوح در مرجع هریس به این قضیه پرداخته شده بود.

ماژول controller :

در حالت عادی یک پردازنده مولتی سایکل توسط یک Finite State Machine کنترل میشود اما در اینجا باید به جای آن از روش micro-programmed استفاده کرد و هر اینستراکشن توسط تعدادی میکرواینستراکشن که در یک ROM ذخیره شده اند اجرا شود.

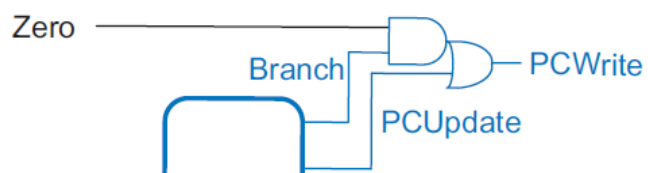
قالب کلی کلمه کنترلی ریزدستورالعمل

پیشنهاد می شود ریزدستورالعمل ها تحت قالب کلی ریزدستورالعمل های افقی (شکل 19.12 مرجع استالینگز) ساماندهی و در حافظه کنترلی ذخیره شوند. در صورت نیاز به تغییر، با ذکر دلیل انجام شود. با توجه به این که برای حافظه ROM کنترلی ۳۲ خط در نظر گرفته شده است، ۵ بیت برای آدرس ریزدستورالعمل بعدی اختصاص می یابد.

Control Signals										Branch Condition			Branch Target	
Micro-instruction Address [4:0]	zero	Funct7b5	Funct3	Op	alucontrol [2:0]									
					immsrc [1:0]									
					alusrb [1:0]									
		alusrca [1:0]												
		resultsrc [1:0]												
		adsrc												
		inwrite												
memwrite														
regwrite														
pcwrite														

تغییرات نسبت به CW ای که در صورت پروژه مشاهده میشود:

به جای alucontrol مقدار aluop را ذخیره میکنیم چون مقدار alucontrol به ازای هر دستور R-type و I-type های محاسباتی فرق میکند و این موجب میشود که تعداد Control Word هایی که در ROM ذخیره می کنیم زیاد شود و همچنین هندل کردن next Instruction ها سخت می شود. مقادیر Branch Condition نیز به عنوان ورودی ماژول داده میشوند و نیازی به ذخیره کردنشان نیست و اینکه مقدار zero بستگی به نوع اینستراکشن ندارد و به سورس رجیستر های آن اینستراکشن مربوط است. مقدار pcwrite نیز گاهی به مقدار zero مربوط است (در beq):

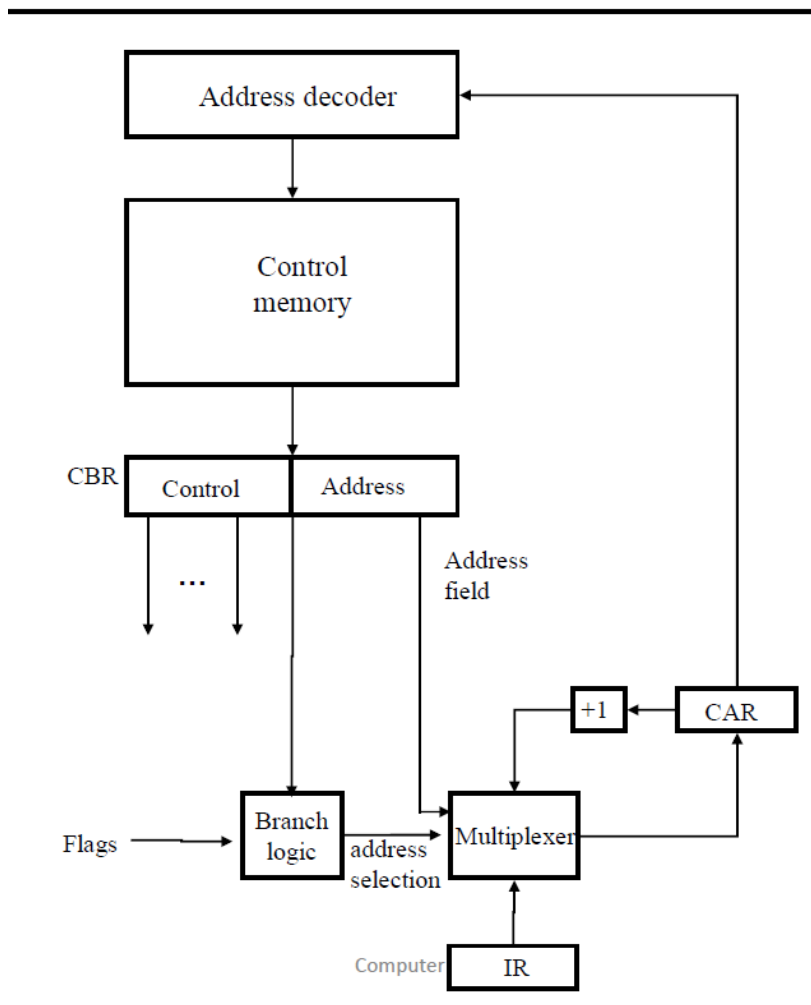

پس در CW مقادیر Branch و PCUpdate نگه داشته میشوند و بعد از خواندن مقدارشان از ROM وارد این مدار ساده میشوند تا مقدار PCWrite مشخص شود.

در نهایت CW ما 21 بیتی خواهد بود.

16 بیت سیگنال های کنترلی و 5 بیت آدرس میکرواینستراکشن بعدی.

ساختار تعیین next microinstruction:

در این ساختار نیز یک تغییر میدهیم

به جای به علاوه یک کردن آدرس یک ورودی دیگر به مالتیپلکسر میدهیم

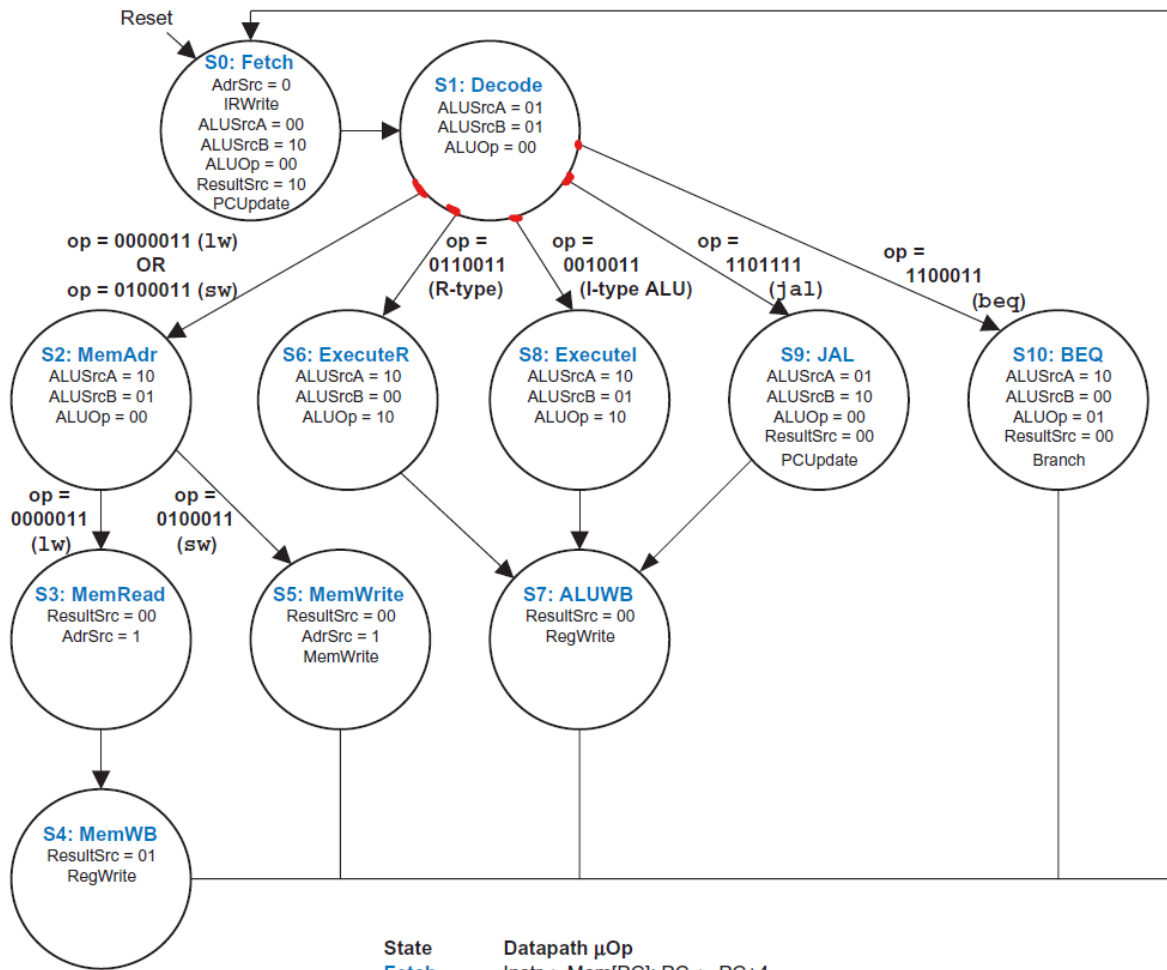
برای هندل کردن استیت Decode که بعد از خودش به 5 استیت دیگر میرود اما با ساختار بالا از هر

میکرواینستراکشن میتوان به دو حالت بعد رفت

راه حل:

در استیت دیکود باید بتوانیم قادر باشیم آدرس 5 استیت بعدیش رو مشخص کنیم

آدرس های ما 5 بیتی هستن

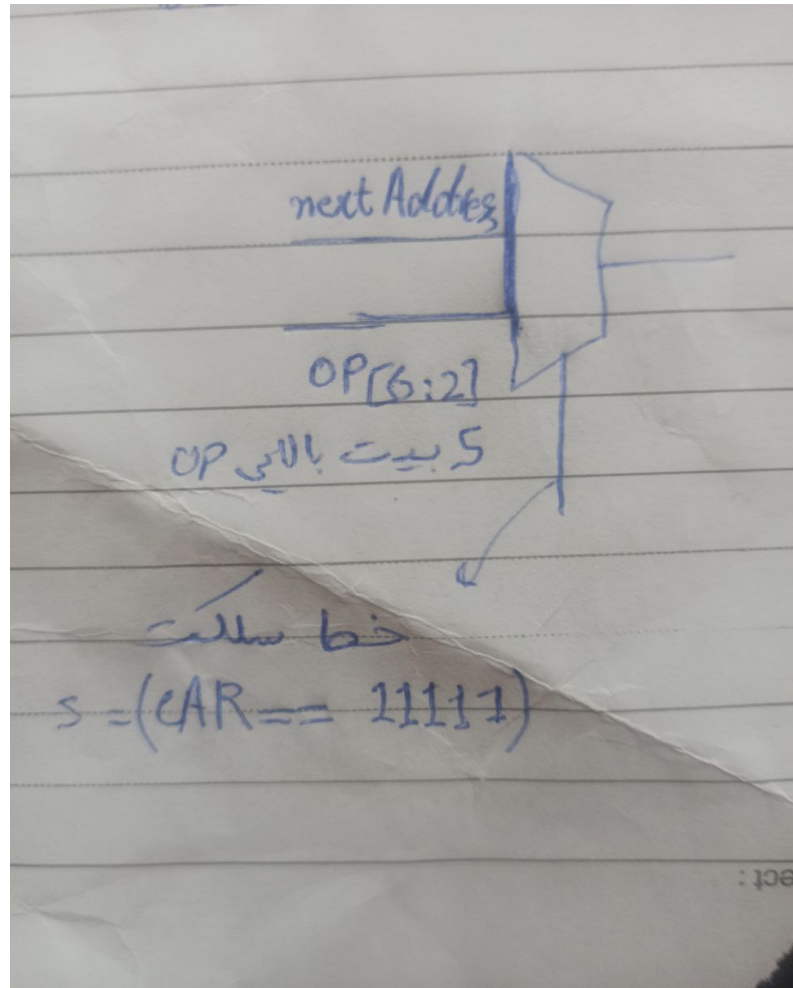
اگه به آپکد ها دقت کنیم که شرط ترنزیشن هستن متوجه میشویم که 5 بیت پر ارزش آن ها یونیک هستن و دو بیت کم ارزش همه 11 هستن

از این 5 بیت به عنوان آدرس میکرواینستراکشن بعدی استفاده میکنیم در بقیه استیت ها هم آدرس بعدی را در CW ذخیره میکنیم و حالا بین این دو مقدار با یک مالتیپلکسر انتخاب میکنیم که اگر در استیت Decode بودیم مقدار 5 بیت بالایی opcode انتخاب شود(مقدار نکست را برای CW خود این میکرو اینستراکشن برابر آدرس خودش قرار میدهیم که البته در هر صورت انتخاب نمیشود و اهمیتی ندارد چه باشد!) وگرنه نکست استیت.

نکته : برای MemAdr دو حالت پیش می آید که مقادیر سیگنال های کنترلی یکسان خواهند بود و فقط در ROM دو بار ذخیره میشود یک بار برای sw و بار دیگر برای lw .

مقدار اولیه Control Address Register برابر آدرس استیت Fetch خواهد بود.

سیگنال های کنترلی هر میکرواینستراکشن را بر اساس شکل های 32 34 36 38 40 42 فصل هفت به دست می آوریم و در رام ذخیره میکنیم.


```

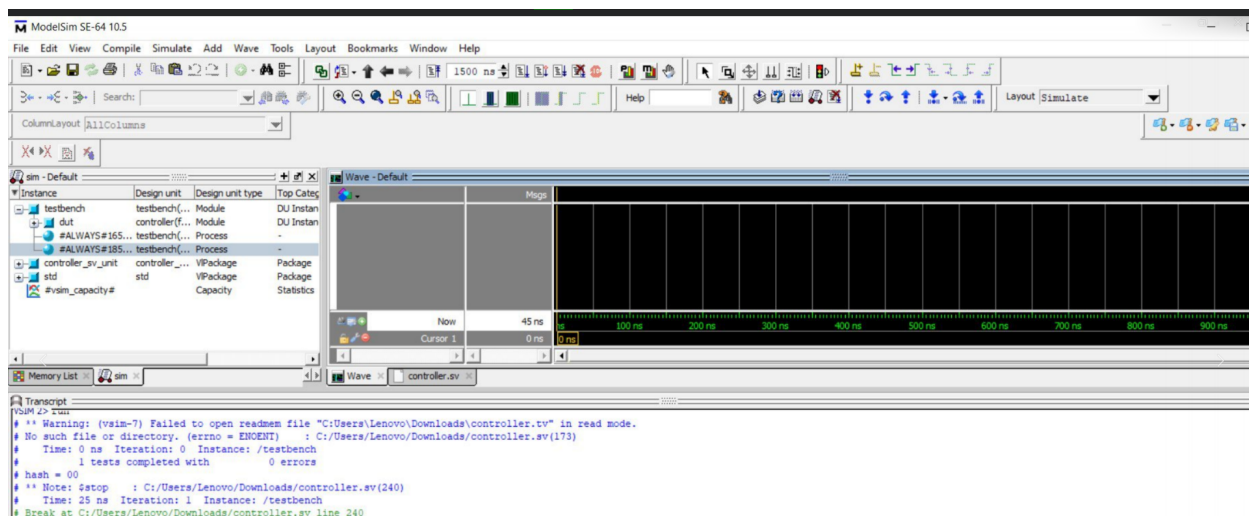
rom[30] = 21'b0_0_0_0_1_0_00_00_00_00_11111; // Fetch -> Decode
rom[31] = 21'b0_0_0_0_0_XX_XX_XX_00_00_11111; // Decode -> unknown
rom[0] = 21'b0_0_0_0_0_XX_10_01_00_00_01110; // MemAdr for Lw -> MemRead
rom[8] = 21'b0_0_0_0_0_XX_10_01_00_00_11100; // MemAdr for sw -> MemWrite
rom[12] = 21'b0_0_0_0_0_XX_10_00_XX_10_01010; // ExecuteR -> ALUWB
rom[4] = 21'b0_0_0_0_0_XX_10_01_XX_10_01010; // ExecuteI -> ALUWB
rom[27] = 21'b1_0_0_0_0_X_00_01_10_11_00_01010; // JAL -> ALUWB
rom[24] = 21'b0_1_0_0_0_X_00_10_00_10_01_11110; // BEQ -> Fetch
rom[14] = 21'b0_0_0_0_1_00_XX_XX_00_XX_01111; // MemRead -> MemWB
rom[15] = 21'b0_0_1_0_0_X_01_XX_XX_00_XX_11110; // MemWB -> Fetch
rom[28] = 21'b0_0_1_0_1_00_XX_XX_01_XX_11110; // MemWrite -> Fetch
rom[10] = 21'b0_0_1_0_0_X_00_XX_XX_XX_XX_11110; // ALUWB -> Fetch

```

در قسمت کامنت شده میکرواینستراکشن بعدی مشخص شده است.
 با دادن آدرس ذخیره شده در CAR به رام CW را در بافر CBR ذخیره میکنیم و آدرس بعدی و سیگنال های کنترلی را به دست می آوریم

```
assign {PCUpdate, Branch, RegWrite, MemWrite, IRWrite, AdrSrc, ResultSrc, ALUSrcA, ALUSrcB, ImmSrc, ALUOp, nextAddress} = CBR;
```

حاصل شبیه سازی controller :


```
Transcript
VSIM 2> run
# ** Warning: (vsim-7) Failed to open readmem file "C:/Users/Lenovo/Downloads/controller.tv" in read mode.
# No such file or directory. (errno = ENOENT) : C:/Users/Lenovo/Downloads/controller.sv(173)
# Time: 0 ns Iteration: 0 Instance: /testbench
# 1 tests completed with 0 errors
# hash = 00
# ** Note: $stop : C:/Users/Lenovo/Downloads/controller.sv(240)
# Time: 25 ns Iteration: 1 Instance: /testbench
# Break at C:/Users/Lenovo/Downloads/controller.sv line 240
```

پیاده سازی datapath :

در این مرحله به چالش خاصی برخوردیم

بر اساس شکل 27 فصل هفت طراحی رو انجام دادیم

روند کار بسیار مشابه طراحی دیتاپث در تمرین چهارم برای پردازنده single-cycle بود

و ماژول ها آماده بودن و کدشون رو در اختیار داشتیم.

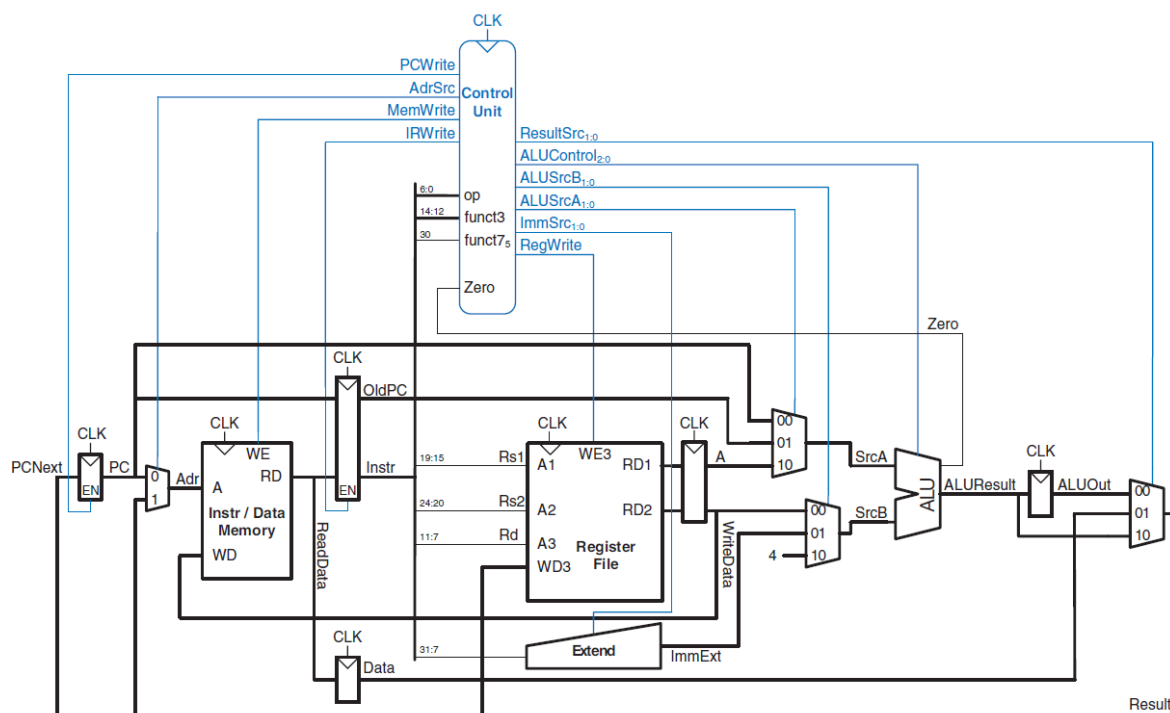

Figure 7.27 Complete multicycle processor

تفاوت بزرگ وجود تنها یک مموری هست که خروجی های دیتا پث به آن متصل میشوند و تعدادی رجیستر که مقادیر رو برای اجرای سایکل بعدی داخل خودشون نگه میدارن

تغییر یافته شکل 63 فصل 7 :

